

GUSTÁV MURÍN

FRANTIŠEK MOJŽIŠ A DRUKOS PROTI MAFII

SVEDECTVO
SPOZA MREŽÍ

DiXit

Dixit

GUSTÁV MURÍN

František Mojžíš a DRUKOS proti mafi
Svedectvo spoza mreží

GUSTÁV MURÍN

**FRANTIŠEK
MOJŽIŠ
A DRUKOS
PROTI MAFII**

**SVEDECTVO SPOZA
MREŽÍ**

DiXit

2017

OBSAH

ŠTÁTOMAFIA ÚTOČÍ.....	15
Zvláštny pivovarník Pavel Čupka.....	20
Černákovci v akcii.....	26
DRUKOS ako tučná korisť.....	30
Obet sa bráni.....	33
Toto ešte nikomu nenapadlo.....	39
DRUKOS PROTI MAFII.....	45
Sám proti zlu.....	46
DRUKOS a známe mená.....	47
Štát konečne zasahuje?.....	51
Nadchádzajú tvrdé skúšky.....	56
Balansovanie na visutej hrazde financií.....	66
Korene nežného zla.....	73
Na obzore mečiarizmus.....	76
Svěchota – Advocatus diaboli.....	78

S BOŽOU POMOCOU	81
Biskup Baláž a pápež.....	82
Podpora bežných ľudí	83
Komu vlastne veriť?.....	87
Opekačka s biskupom	89
Pokus o únos.....	91
Teror bossa Černáka.....	94
Čistému všetko čisté?.....	96
Recepty na úspech	98
Protiútok	100
Vigilanti	102
Svedkovia sa hlásia	103
NA ÚTEKU	111
Štvanica pokračuje	115
Navzdory organizovanému zlu	120
Koniec bezpečného úkrytu	122
Podozrenia sa stupňujú.....	123
Nečakané rozuzlenie	129
V ÚSTRETY NEISTEJ BUDÚCNOSTI	137
Opäť doma.....	140
Návrat v pozornosti médií	150
Čo bude ďalej?	152
Vol'by sa blížia, začínajú záchranné práce	155
Svedok prehovoril	158
Na muške zabijaka.....	167

Ešte raz Baret security	172
Smrť na výstrahu	174
Vlastná ochranka nastupuje	177
Začína nový útok	179
ÚTEK ZA OCEÁN	187
Podnikanie v Amerike.....	190
V spoločnosti	191
Rodí sa opozícia	194
Atentát!.....	197
Opozícia sa háda.....	199
V labyrinte financií	204
Boj o TV Markíza.....	207
Vytriezvenie po voľbách	209
KRÁTKY PREHLAD DOBY	213
A rozprávky je koniec	217
PRÍLOHA: ÚVEROVÁ SCHÉMA DRUKOS-U	248
CITOVANÉ ZDROJE.....	253

SLOVO VYDAVATEĽA

Múdry sa z chýb poučí, hlúpy ich opakuje ďalej. Deväťdesiate roky minulého storočia sú obdobím fatálnych chýb, ktorých dôsledky dodnes hýbu Slovenskom, ovplyvňujú dôveru v štátne orgány a demoralizujú občanov.

Mečiarovo HZDS po roku 1992 ovládlo štát takým spôsobom, že prišlo k medzinárodnej izolácii Slovenska, divokej privatizácii, vytunelovaniu štátnych bánk, inflácii a spolupráci štátu s mafiou, ktorá pod ochrannými krídlami SIS získala neobmedzený priestor pre výpalníctvo a vydieranie podnikateľov. V týchto rokoch vznikli a vyrástli aj tzv. nebankové subjekty, ktoré doslova ožobrácili niekoľko stotisíc ľudí o celoživotné úspory.

Po voľbách na jeseň 1998 našťastie vládu nezostavil Vladimír Mečiar, ale Mikuláš Dzurinda. Ani jeho vláda však nebankovky nestopla. Pyramídové hry sa rozsypali až o niekoľko rokov a odškodnenie klientov nebankoviek sa tak v roku 2006 dostalo medzi predvolebné sľuby Roberta Fica.

V takejto ekonomicky i morálne zdevastovanej krajine žil a podnikal aj František Mojžiš so svojím DRUKOS-om. Vytvoril významnú predajnú a servisnú sieť automobilov, podnikal v oblastiach lízingu a splátkového predaja. Čelil štátomafii, podľa vlastných slov podporoval protimečiarovskú opozíciu, aby ňou bol nakoniec zneužitý a oklamáný.

Najnovšia kniha Gustáva Murína, ktorú držíte v rukách, vznikla na základe písomných spomienok Františka Mojžiša o jeho priamych stretoch s mafiou, unikátnom riešení odporu proti vydieraniu, ktoré mu pravdepodobne zachránilo život, a o ďalších udalostiach, ktoré nakoniec znamenali koniec jedného podnikateľského sna.

Názory Františka Mojžiša sú subjektívne a prezentujú jeho nazeranie na jednotlivé udalosti a osoby. Nie všetky informácie v knihe preto predstavujú zistené a potvrdené fakty. Časti knihy, ktoré sú zo spomienok Františka Mojžiša a predstavujú jeho pohľad a jeho názory, sú v knihe na celú šírku strany. Časti so širším okrajom, oddelené farebnými linkami, ako aj Krátky prehľad doby, predstavujú texty autora knihy, ktoré dopĺňajú kontext rozprávania Františka Mojžiša.

Urobte si na svedectvo Františka Mojžiša vlastný názor a hľadajte chyby, z ktorých by ste sa mohli poučiť.

Ak sa vám to podarí, budeme radi.

Vinný.

Za to vďačím:

Vladimírovi Mečiarovi,
ktorý dovolil mafii, aby nahrádzala štát.

Mikulášovi Černákovi,
ktorý ten amorálny plán realizoval cez mŕtvoľy.

Mikulášovi Dzurindovi,
*ktorý slúbil napraviť zločiny mečiarizmu,
a keď mu na to dali občania vo voľbách v roku 1998
mandát, zneužil ho tak, že sa pri moci držal vďaka
tomu istému Mečiarovi.*

Róbertovi Ficovi,
*ktorý sa v roku 2006 stal po prvýkrát premiérom
aj vďaka predvolebným sľubom, ako odškodní klientov
nebankoviek vrátane BDV a DRUKOS, čo nikdy neurobil,
hoci to bolo aj súčasťou Programového vyhlásenia vlády.*

František Mojžiš,

august 2017

STUKOS

ŠTÁTOMAFIA ÚTOČÍ

Hovorí sa, že božie mlyny melú pomaly, ale isto. V túžbe po spravodlivosti chceme veriť, že negatívne konanie niekoho nemôže zostať dlhodobo nepotrestané a každý človek raz bude musieť niesť následky svojich činov.

Práve ubehlo okrúhlych dvadsať rokov od chvíle, keď štátomafia, ako ju nazýva František Mojžiš, zahryzla do priveľkého sústa. Mafiánska banda Mikuláša Černáka, povzbudzovaná Lexovým námestníkom Svěchotom zo štátnej tajnej služby, mala vďaka gradujúcemu mečiarizmu pocit absolútnej beztretnosti. Bez akýchkoľvek zábran sa rozhodla napadnúť vtedy najprosperujúcejšiu firmu na Slovensku – DRUKOS, sídliacu rovnako ako oni v Banskej Bystrici.

Aj na tomto súboji zla a dobra sa lámal chlieb budúcnosti Slovenska. Predkladáme vám svedectvo Františka Mojžiša o týchto zvláštnych časoch, doplnené o dobové reálie. Nečakajte však happy end. Nejde totiž o hollywoodsky film, ale

o príbeh so všetkým, čo život prináša. František Mojžiš, jeho rodina a zopár statočných strhli lavínu, ktorá pochovala jeden z najodpornejších režimov, ktorý na Slovensku vládol, ale ten istý František Mojžiš dnes, paradoxne, už vyše päť rokov sedí vo väzení a spomína na svoje vzostupy a pády.

V hre Bertolda Brechta „Život Galileiho“ hovorí učencov mladý žiak: „Nešťastná krajina, ktorá nemá hrdinov.“ A Galileo, hoci sa zoči-voči totalitnej moci nezachoval hrdinsky, odpovedá: „Nie, nešťastná je tá krajina, ktorá potrebuje hrdinov.“

V roku 1997 Slovensko, dusené súručenstvom mafiánskych vrahov a ich politických ochrancov, bytostne potrebovalo hrdinov. Kiež by ich už v budúcnosti nepotrebovalo...

Príbeh Františka Mojžiša sa začal v jedno augustové popoludnie v roku 1997. Takto si naň spomína:

Práve som odchádzal z práce domov. Na sekretariáte ma zastavila jedna zo sekretárook a podávala mi do ruky slúchadlo. Neskôr to veľmi lutovala, lebo porušila jedno z našich elementárnych bezpečnostných opatrení. Všetky sekretárky mali totiž príkaz neprepájať neznáme hovory priamo na nás. Na druhej strane linky bol istý inžinier Július Gašpar. Nemohol som už povedať, že s ním nechcem hovoriť, pritom som vedel, pre koho robí. Gašpar ma požiadal o okamžité stretnutie a ja som mu vyhovel. O krátku chvíľu prišiel do mojej kancelárie. Povedal, že ja i DRUKOS sme v ohrození, a preto sa im máme dať hneď strážiť. Obaja sme vedeli, aké karty rozdal a že o žiadnu ochranu nejde. My sme už vtedy mali vlastnú

strážnu službu, ktorá nahradila dovtedajší zbytočný kamerový systém. Keď nás párkrát vykradli, záznamy s tvármi zlodejov polícia z nejakého dôvodu nikdy nevyužila.

Veľmi zdvorilo, ponúkajúc šancu na bezkonfliktné rozídenie sa, som Gašparov návrh odmietol. Ten však pritvrdil a začal spomínať aj moju rodinu. Keď sa takto vyhrážal mojej žene a deťom, uvedomil som si tú hrôzu, čo na nás ide. Ten hnus, to elementárne zlo, tak časté v našej nešťastnej krajine, práve prišlo do mojej rodiny a firmy. Čo sa to ide s nami diať?

Veľakrát sme so zamestnancami debatovali o dianí v našom okolí. Nejednen známy mi hovoril, že platí za svoju ochranu. Vlastne, pod záštitou ochrany platí výpalné. My sme neplatili nikomu nič. Jedni nám to neverili vôbec, druhí si mysleli, že neplatíme, lebo sme už asi silní.

Napriek tomu som podvedome cítil, že pomyselný kruh zločinu sa okolo nás sťahuje. Niečo sa okolo nás rozháralo. Raz v noci zbili v bare černákovcov nášho zamestnanca. Ďalšiemu zamestnancovi sa vyhrážali tak, že sme ho museli dať strážiť. Potom mi prišiel do jednej z dcérskych firiem anonym. Bol písaný ručne s pomocou pravítka. Rusko-slovensky ma v ňom plašili, že mám okolo seba zlých ľudí. Ak chcem vedieť viac, mám dať o tom signál nimi určeným inzerátom, ktorý vyjde v stanovený deň v istom denníku. Urobil som tak a čoskoro mi prišiel od nich druhý list. Dnes si už presne nepamätám, čo v ňom bolo, ale kolega, ktorý robil spojku medzi mnou a inzertnou rubrikou, sa zľakol. Odmietol v takejto „debate“ pokračovať, a tak sme to nechali tak.

Prišla nová, veľmi nepríjemná výstraha. Mojej mame, u ktorej boli vtedy moja a sestrina dcérka, obe šesťročné, rozbili na dome všetky okná z ulice. Nebolo ich málo, dom stojí na rohu. Všetkým trom nahnali riadny strach.

Žiadne ohrozenie sme si však stále nechceli pripustiť. Náš kolega bol trénerom bojových športov v nejakom fitku, do ktorého chodili cvičiť aj členovia výpalníckej skupiny. Vystatovali sa pred ním, že nás už musia prísť navštíviť, že máme veľa peňazí.

Aj to sme vzali s nadhľadom ako nejaký vtedajší folklór. Sám dnes nechápem, ako nás vtedy mohli násilnosti okolo nás tak málo znepokojovať. Bolo ich toľko, až sme si svojím spôsobom zvykli, pokiaľ sa nás bezprostredne netýkali? Prítom na Slovensku sa vtedy bežne strieľalo aj za bieleho dňa. A to i na hlavnej komunikácii v Banskej Bystrici.

„Dňa 6. marca 1997 o 23. hodine medzi štátnou cestou číslo 60 a Domom kultúry v Banskej Bystrici neznámi páchatelia zaútočili za použitia strelných zbraní na dve osobné motorové vozidlá, v ktorých bolo spolu osem osôb. Išlo o autá značiek Mercedes 300 so ŠPZ okresu Topoľčany sivočiernej farby a Daewoo Nexia sivozelenej metalízy so ŠPZ okresu Trnava. Podľa nábojníc, zaistených na mieste činu, páchatelia použili samopal a pištoľ ráže deväť milimetrov. Zastrelili údajného bossa podsvetia Petra Novotného.“

Z inej správy sa dozvedáme, že skupina Petra Novotného ovládala partizánsko-topoľčiansky región a „okrem

nanútenej ochrany sa orientovala aj na krádeže kamiónov“. Delegácia bossa Novotného prišla za Černákom do hotela Lux na dvoch autách a odišla v sanitkách a pohrebnom voze. Černáka nenašli, a tak sa váhavo obrátili na cestu späť. Vtedy ich zaskočilo komando černákovcov, ktoré strieľalo tak bezhlavo, že sa takmer sami postriekli a jednému z nich nechtiac prederavili luxusné auto poriadnou dávkou olova.

Zo štúdie Generálnej prokuratúry sa dozvedáme, pri streľbe boli zranení aj M. A. a D. L.. Únikové vozidlo mafiánskeho popravného komanda VW bolo neskôr nájdené na Dedinskej ulici v Banskej Bystrici podpálené. V ňom boli nájdené dva samopaly. Revolver a pištoľ sa nachádzali na mieste streľby. Podľa štúdie: *„Páchatelia neboli zistení, podozrenie smeruje k skupine okolo Mikuláša Černáka, ktorý bol nepísaným majiteľom označeného hotela...“*

A polícia, prokuratúra, dokonca ani médiá neprejavili žiadne zvláštne znepokojenie! Jadro Novotného gangu bolo rozstrieľané verejne pred najväčším hotelom metropoly stredného Slovenska a dodnes o tom bolo aj je ticho. Akoby vtedy celú spoločnosť za vlády Mečiara paralyzoval zlý sen bezmocnosti, apatie, strachu nielen konať, ale čo i len zaznamenať tú prevahu zla, čo sa valilo takmer každým dňom zdanlivo bez konca.
